

Ulotka dołączona do opakowania: informacja dla użytkownika

Vancomycin Kabi, 500 mg, proszek do sporządzania koncentratu roztworu do infuzji
Vancomycin Kabi, 1000 mg, proszek do sporządzania koncentratu roztworu do infuzji

Vancomycinum

Należy uważnie zapoznać się z treścią ulotki przed zastosowaniem leku, ponieważ zawiera ona informacje ważne dla pacjenta.

- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- W razie jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.
- Lek ten przepisano ściśle określonej osobie. Nie należy go przekazywać innym. Lek może zaszkodzić innej osobie, nawet jeśli objawy jej choroby są takie same.
- Jeśli u pacjenta wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie. Patrz punkt 4.

Spis treści ulotki

1. Co to jest Vancomycin Kabi i w jakim celu się go stosuje
2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Vancomycin Kabi
3. Jak stosować Vancomycin Kabi
4. Możliwe działania niepożądane
5. Jak przechowywać Vancomycin Kabi
6. Zawartość opakowania i inne informacje

1. Co to jest Vancomycin Kabi i w jakim celu się go stosuje

Vancomycin Kabi jest antybiotykiem należącym do klasy antybiotyków glikopeptydowych. Działanie leku Vancomycin Kabi polega na zwalczaniu niektórych bakterii powodujących infekcje (zakażenia). Wankomycyna w postaci proszku służy do sporządzania roztworu do infuzji.

Wankomycyna stosowana jest we wszystkich grupach wiekowych w postaci infuzji (kroplówki) w leczeniu następujących ciężkich zakażeń:

- Zakażenia skóry i tkanki podskórnej;
- Zakażenia kości i stawów;
- Zakażenia płuc określanego jako zapalenie płuc;
- Zakażenia wewnętrznej błony wyściełającej serce (zapalenie wsierdzia) oraz zapobieganie zapaleniu wsierdzia u zagrożonych pacjentów przechodzących poważne zabiegi chirurgiczne;
- Zakażenia ośrodkowego układu nerwowego;
- Zakażenia krwi związane z wyżej wymienionymi zakażeniami.

2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Vancomycin Kabi

Kiedy nie stosować leku Vancomycin Kabi

- Jeśli pacjent ma uczulenie (nadwrażliwość) na wankomycynę lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku (wymienionych w punkcie 6).

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Przed rozpoczęciem stosowania leku Vancomycin Kabi należy skonsultować się z lekarzem, farmaceutą szpitalnym lub pielęgniarką jeżeli:

- u pacjenta wystąpiła uprzednio reakcja alergiczna na teikoplaninę, ponieważ może to oznaczać, że pacjent jest też uczulony na wankomycynę;
- pacjent ma zaburzenia słuchu, zwłaszcza jeśli jest w podeszłym wieku (koniecznie może być badanie słuchu podczas leczenia);
- pacjent ma zaburzenia czynności nerek (koniecznie będzie przeprowadzanie badań krwi oraz czynności wątroby i nerek podczas leczenia);
- pacjent otrzymuje wankomycynę w infuzji w celu leczenia biegunki związanej z zakażeniem *Clostridium difficile*, zamiast podawania doustnego.

Podczas leczenia lekiem Vancomycin należy skonsultować się z lekarzem, farmaceutą szpitalnym lub pielęgniarką, jeżeli:

- pacjent otrzymuje leczenie wankomycyną przez długi czas (koniecznie może być przeprowadzanie badań krwi oraz czynności wątroby i nerek podczas leczenia);
- u pacjenta podczas leczenia wystąpi jakakolwiek reakcja skórna;
- u pacjenta wystąpi ciężka lub długotrwała biegunka podczas lub po zakończeniu leczenia wankomycyną, w takiej sytuacji należy natychmiast skonsultować się z lekarzem. Może to być objaw zapalenia jelita (rzekomobłoniaste zapalenie jelita grubego), które może wystąpić podczas leczenia antybiotykami.

Dzieci

Wankomycyna będzie stosowana ze szczególną ostrożnością u wcześniaków i młodych niemowląt, ponieważ ich nerki nie są w pełni rozwinięte, co może doprowadzić do gromadzenia wankomycyny we krwi. W tej grupie wiekowej konieczne może być wykonanie badań krwi w celu kontrolowania stężenia wankomycyny we krwi.

Jednoczesne podawanie wankomycyny i środków znieczulających u dzieci wiąże się z występowaniem zaczerwienienia skóry (rumienia) i reakcji alergicznych. Ponadto jednoczesne stosowanie z innymi lekami, takimi jak antybiotyki aminoglikozydowe, niesteroidowe leki przeciwzapalne (NLPZ, np. ibuprofen) lub amfoterycyna B (lek stosowany w zakażeniach grzybiczych) może zwiększać ryzyko uszkodzenia nerek, w związku z czym konieczne może być częstsze wykonywanie badań krwi i czynności nerek.

Vancomycin Kabi a inne leki

Należy powiedzieć lekarzowi o wszystkich lekach stosowanych obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje stosować.

Następujące leki mogą oddziaływać z lekiem Vancomycin Kabi:

- leki znieczulające;
- leki zmniejszające napięcie mięśni;
- leki stosowane w zakażeniach bakteryjnych (np. polimiksyna B, kolistyna, bacytracyna, aminoglikozydy);
- lek stosowany w zakażeniach grzybiczych (amfoterycyna B);
- lek przeciwgruźliczy (wiomycyna);
- lek przeciwnowotworowy (cisplatyna).

Ciąża, karmienie piersią i wpływ na płodność

Jeśli pacjentka jest w ciąży lub karmi piersią, przypuszcza że może być w ciąży lub gdy planuje mieć dziecko, powinna poradzić się lekarza lub farmaceuty przed zastosowaniem tego leku.

Wankomycynę należy stosować w okresie ciąży i podczas karmienia piersią jedynie wtedy, gdy jest to bezwzględnie konieczne. Lekarz może zalecić przerwanie karmienia piersią.

Przed zastosowaniem jakiegokolwiek leku należy poradzić się lekarza lub farmaceuty.

Prowadzenie pojazdów i obsługiwane maszyn

Wankomycyna nie wpływa lub ma bardzo niewielki wpływ na zdolność prowadzenia pojazdów i obsługiwania maszyn.

3. Jak stosować Vancomycin Kabi

Pacjent będzie otrzymywał Vancomycin Kabi podawany przez personel medyczny podczas pobytu w szpitalu. Lekarz zdecyduje jaką dawkę leku pacjent powinien otrzymywać każdego dnia i jak długo powinno trwać leczenie.

Dawkowanie

Podawana dawka będzie zależeć od:

- wieku pacjenta;
- masy ciała pacjenta;
- rodzaju zakażenia;
- stanu czynności nerek;
- stanu słuchu pacjenta;
- wszelkich innych leków stosowanych przez pacjenta.

Podanie dożylne

Dorośli i młodzież (w wieku 12 i więcej lat)

Dawkowanie zostanie ustalone w zależności od masy ciała pacjenta. Dawka zazwyczaj stosowana w infuzji to 15 do 20 mg na każdy kg masy ciała. Dawka taka jest zwykle podawana co 8 do 12 godzin. W niektórych przypadkach lekarz może zdecydować o zastosowaniu dawki początkowej 30 mg na każdy kg masy ciała. Maksymalna dawka dobową nie powinna być większa niż 2 g.

Stosowanie u dzieci

Dzieci w wieku od pierwszego miesiąca życia i dzieci w wieku poniżej 12 lat

Dawka będzie obliczona w zależności od masy ciała pacjenta. Dawka zazwyczaj stosowana w infuzji to 10 do 15 mg na każdy kg masy ciała. Dawka taka jest zwykle podawana co 6 godzin.

Wcześnieiki i noworodki urodzone o czasie (od 0 do 27 dni)

Dawka zostanie wyliczona w oparciu o wiek postkoncepcyjny (czas, jaki upłynął od pierwszego dnia ostatniego krwawienia miesięczkowego matki do porodu (wiek ciążowy) plus czas, jaki upłynął od urodzenia dziecka (wiek pourodzeniowy).

U pacjentów w podeszłym wieku, kobiet w okresie ciąży oraz pacjentów z zaburzeniami czynności nerek konieczne może być zastosowanie innej dawki.

Sposób podawania

Infuzja dożylna (kroplówka) oznacza, że lek przepływa z butelki lub worka infuzyjnego przez przewód do jednej z żył w ciele pacjenta. Lekarz lub pielęgniarka będzie zawsze podawać wankomycynę do krwi, a nie w mięsień.

Wankomycyna będzie podawana do żyły przez co najmniej 60 minut.

Czas trwania leczenia

Czas trwania leczenia zależy od typu zakażenia występującego u pacjenta i może wynieść nawet kilka tygodni.

Czas trwania leczenia może być zmienny, w zależności od reakcji danego pacjenta na leczenie.

Podczas leczenia pacjent może mieć wykonywane badania krwi i analizę moczu, może też mieć test słuchu, w kierunku objawów ewentualnych działań niepożądanych.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, lek ten może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią.

Wankomycyna może powodować reakcje alergiczne, chociaż ciężkie reakcje alergiczne (wstrząs anafilaktyczny) występują rzadko. Należy natychmiast poinformować lekarza, jeśli u pacjenta wystąpi nagły świszczący oddech, trudności w oddychaniu, zaczerwienienie górnych partii ciała, wysypka lub świąd.

Często występujące działania niepożądane (mogą wystąpić u maksymalnie 1 na 10 pacjentów):

- obniżenie ciśnienia krwi;
- duszność, głośnie oddychanie (świszt krtaniowy);
- wysypka i zapalenie błony śluzowej jamy ustnej, świąd, swędząca wysypka, pokrzywka;
- problemy z nerkami, które można wykryć za pomocą badań krwi;
- zaczerwienienie górnych partii ciała i twarzy, zapalenie żył.

Niezbyt często występujące działania niepożądane (mogą wystąpić u maksymalnie 1 na 100 pacjentów):

- chwilowa lub trwała utrata słuchu.

Rzadko występujące działania niepożądane (mogą wystąpić u maksymalnie 1 na 1000 pacjentów):

- zmniejszenie liczby białych krwinek, czerwonych krwinek i płytek krwi (komórek krwi odpowiedzialnych za krzepnięcie krwi);
- wzrost liczby pewnych białych krwinek we krwi;
- zaburzenia równowagi, dzwonienie w uszach, zawroty głowy;
- zapalenie naczyń krwionośnych;
- nudności;
- zapalenie nerek i niewydolność nerek;
- ból w klatce piersiowej i ból mięśni pleców;
- gorączka, dreszcze.

Bardzo rzadko występujące działania niepożądane (mogą wystąpić u maksymalnie 1 na 10 000 pacjentów):

- nagłe wystąpienie ciężkiej, skórnej reakcji alergicznej, takiej jak łuskowata lub pokryta pęcherzami skóra, może to być związane z wysoką gorączką i bólami stawów;
- zatrzymanie akcji serca;
- zapalenie jelit powodujące ból brzucha i biegunkę, z możliwą zawartością krwi.

Częstość nieznaną (nie może być określona na podstawie dostępnych danych):

- wymioty, biegunka;
- splątanie, senność, brak energii, obrzęki, zatrzymanie płynów, zmniejszenie produkcji moczu;
- wysypka z obrzękiem i bólem obszaru za uszami, szyi, pachwin, pod brodą i pod pachami (obrzęk węzłów chłonnych), nieprawidłowe wyniki badań krwi i czynności wątroby;
- wysypka z pęcherzami i gorączką.

Zgłaszanie działań niepożądanych

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi, farmaceucie szpitalnemu lub pielęgniarce. Działania niepożądane można zgłaszać bezpośrednio do Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Al. Jerozolimskie 181C

02-222 Warszawa

tel.: + 48 22 49 21 301

faks: + 48 22 49 21 309

e-mail: ndl@urpl.gov.pl.

Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu.

Dzięki zgłaszaniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

5. Jak przechowywać Vancomycin Kabi

Lekarz będzie odpowiedzialny za przechowywanie leku.

Lek należy przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.

Nie stosować tego leku po upływie terminu ważności zamieszczonego na tekturowym pudełku i fiolce po „EXP”. Termin ważności oznacza ostatni dzień podanego miesiąca.

Proszek w opakowaniu do sprzedaży

Przechowywać w temperaturze poniżej 25°C.

Przechowywać fiolkę w opakowaniu zewnętrznym w celu ochrony przed światłem.

Trwałość sporządzonego koncentratu i otrzymanego z niego rozcieńczonego leku podano poniżej w dodatkowych informacjach dla personelu medycznego.

Leków nie należy wyrzucać do kanalizacji ani domowych pojemników na odpadki. Należy zapytać farmaceutę, jak usunąć leki, których się już nie używa. Takie postępowanie pomoże chronić środowisko.

6. Zawartość opakowania i inne informacje

Co zawiera Vancomycin Kabi

– Substancją czynną leku jest wankomycyna.

Vancomycin Kabi, 500 mg, proszek do sporządzania koncentratu roztworu do infuzji

Każda fiołka zawiera 500 mg chlorowodoru wankomycyny, co odpowiada 500 000 j.m. wankomycyny.

Vancomycin Kabi, 1000 mg, proszek do sporządzania koncentratu roztworu do infuzji

Każda fiołka zawiera 1000 mg chlorowodoru wankomycyny, co odpowiada 1 000 000 j.m. wankomycyny.

Jak wygląda Vancomycin Kabi i co zawiera opakowanie

Vancomycin Kabi, 500 mg, proszek do sporządzania koncentratu roztworu do infuzji

- Białe do kremowego proszek w fiolce z bezbarwnego szkła z szarym wieczkiem typu *flip-off*.
- Wielkości opakowań: 1 fiołka, 10 fiołek.

Vancomycin Kabi, 1000 mg, proszek do sporządzania koncentratu roztworu do infuzji

- Białe do kremowego proszek w fiolce z bezbarwnego szkła z zielonym wieczkiem typu *flip-off*.
- Wielkości opakowań: 1 fiołka, 10 fiołek.

Lek ma postać proszku, który należy rozpuścić przed podaniem pacjentowi.

Podmiot odpowiedzialny i wytwórca

Podmiot odpowiedzialny

Fresenius Kabi Polska Sp. z o.o.
Al. Jerozolimskie 134
02-305 Warszawa

Wytwórca

Xellia Pharmaceuticals ApS
Dalslandsgade 11
2300 Copenhagen S
Dania

W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji należy zwrócić się do podmiotu odpowiedzialnego:

Fresenius Kabi Polska Sp. z o.o.
Al. Jerozolimskie 134
02-305 Warszawa
tel. + 48 22 345 67 89

Ten produkt leczniczy jest dopuszczony do obrotu w krajach członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego pod następującymi nazwami:

Belgia	Vancomycine Fresenius Kabi 500 mg poeder voor concentraat voor oplossing voor infusie Vancomycine Fresenius Kabi 1000 mg poeder voor concentraat voor oplossing voor infusie
Bułgaria	Vancomycin Kabi 500 mg powder for concentrate for solution for infusion Vancomycin Kabi 1000 mg powder for concentrate for solution for infusion
Czechy	Vancomycin Kabi 500 mg Vancomycin Kabi 1 g
Dania	Vancomycin Fresenius Kabi
Estonia	Vancomycin Kabi 500 mg Vancomycin Kabi 1000 mg
Francja	Vancomycine Kabi 500 mg, poudre pour solution pour perfusion Vancomycine Kabi 1000 mg, poudre pour solution pour perfusion
Grecja	Vancomycin/Kabi 500 mg Vancomycin/Kabi 1000 mg
Hiszpania	Vancomicina Kabi 500 mg polvo para concentrado para solución para perfusión EFG Vancomicina Kabi 1 g polvo para concentrado para solución para perfusión EFG
Holandia	Vancomycine Fresenius Kabi 500 mg poeder voor concentraat voor oplossing voor infusie Vancomycine Fresenius Kabi 1000 mg poeder voor concentraat voor oplossing voor infusie
Irlandia	Vancomycin 500 mg powder for concentrate for solution for infusion Vancomycin 1000 mg powder for concentrate for solution for infusion
Islandia	Vancomycin 500 mg stofn fyrir innrennslisþykkni, lausn Vancomycin 1000 mg stofn fyrir innrennslisþykkni, lausn
Litwa	Vancomycin Kabi 500 mg milteliai infuzinio tirpalo koncentratui Vancomycin Kabi 1000 mg milteliai infuzinio tirpalo koncentratui
Luksemburg	Vancomycin Kabi 500 mg Pulver für ein Konzentrat zur Herstellung einer Infusionslösung Vancomycin Kabi 1 g Pulver für ein Konzentrat zur Herstellung einer Infusionslösung
Łotwa	Vancomycin Kabi 500 mg pulveris infūziju šķīduma koncentrāta pagatavošanai

Niemcy	Vancomycin Kabi 1000 mg pulveris infūziju šķīduma koncentrāta pagatavošanai Vancomycin Kabi 500 mg Pulver für ein Konzentrat zur Herstellung einer Infusionslösung Vancomycin Kabi 1 g Pulver für ein Konzentrat zur Herstellung einer Infusionslösung
Norwegia	Vancomycin Fresenius Kabi 500 mg pulver til konsentrat til infusjonsvæske, oppløsning Vancomycin Fresenius Kabi 1 g pulver til konsentrat til infusjonsvæske, oppløsning
Polska	Vancomycin Kabi
Portugalia	Vancomicina Kabi
Rumunia	Vancomicina Kabi 500 mg pulbere pentru concentrat pentru solutie perfuzabila Vancomicina Kabi 1000 mg pulbere pentru concentrat pentru solutie perfuzabila
Słowenia	Vankomicin Kabi 500 mg prašek za koncentrat za raztopino za infundiranje Vankomicin Kabi 1 g prašek za koncentrat za raztopino za infundiranje
Słowacja	Vancomycin Kabi 500 mg Vancomycin Kabi 1 g
Szwecja	Vancomycin Fresenius Kabi 500 mg, pulver till koncentration till infusionsvätska, lösning Vancomycin Fresenius Kabi 1 g, pulver till koncentration till infusionsvätska, lösning
Węgry	Vancomycin Kabi 500 mg por oldatos infúzióhoz való koncentrátumhoz Vancomycin Kabi 1000 mg por oldatos infúzióhoz való koncentrátumhoz
Wielka Brytania	Vancomycin 500 mg powder for concentrate for solution for infusion Vancomycin 1000 mg powder for concentrate for solution for infusion
Włochy:	Vancomicina Kabi 500 mg polvere per concentrato per soluzione per infusione Vancomicina Kabi 1000 mg polvere per concentrato per soluzione per infusione

Data ostatniej aktualizacji ulotki: 29.09.2017 r.

Inne źródła informacji

Porada/edukacja medyczna

Antybiotyki stosuje się w leczeniu zakażeń bakteryjnych. Są one nieskuteczne w przypadku zakażeń wirusowych.

Jeżeli lekarz przepisał pacjentowi antybiotyki, są one konieczne do leczenia konkretnej, aktualnie występującej choroby.

Pomimo stosowania antybiotyków niektóre bakterie mogą przeżyć lub rozmnażać się dalej. Zjawisko to nazywa się opornością, powoduje ono, że niekiedy leczenie antybiotykami jest nieskuteczne.

Niewłaściwe stosowanie antybiotyków sprzyja powstawaniu oporności. Także pacjent może ułatwić powstanie oporności i tym samym opóźnić wyleczenie lub zmniejszyć skuteczność antybiotykoterapii, jeśli nie będzie przestrzegać właściwego:

- dawkowania;
- harmonogramu leczenia;
- czasu trwania leczenia.

W związku z tym, by zachować skuteczność tego leku, należy:

- 1 - stosować antybiotyki tylko wtedy, gdy przepisze je lekarz.
- 2 - ściśle przestrzegać przepisanego sposobu stosowania.
- 3 - nie stosować ponownie antybiotyku bez zalecenia lekarza, nawet w celu leczenia podobnej choroby.

Informacje przeznaczone wyłącznie dla fachowego personelu medycznego:

Przygotowanie

500 mg

Rozpuścić zawartość fiołki w 10 ml jałowej wody do wstrzykiwań. Rozcieńczyć sporządzony koncentrat w co najmniej 100 ml roztworu chlorku sodu 9 mg/ml (0,9%) do wstrzykiwań, roztworu glukozy 50 mg/ml (5%) do wstrzykiwań, roztworu chlorku sodu 9 mg/ml (0,9%) w roztworze glukozy 50 mg/ml (5%) do wstrzykiwań lub płynu Ringera z octanem do wstrzykiwań.

1000 mg

Rozpuścić zawartość fiołki w 20 ml jałowej wody do wstrzykiwań. Rozcieńczyć sporządzony koncentrat w co najmniej 200 ml roztworu chlorku sodu 9 mg/ml (0,9%) do wstrzykiwań, roztworu glukozy 50 mg/ml (5%) do wstrzykiwań, roztworu chlorku sodu 9 mg/ml (0,9%) w roztworze glukozy 50 mg/ml (5%) do wstrzykiwań lub płynu Ringera z octanem do wstrzykiwań.

Stężenie wankomycyny w przygotowanym roztworze do infuzji nie powinno przekraczać 0,5% w/v (5 mg/ml).

U pacjentów z ograniczeniem podaży płynów, można zastosować roztwór o stężeniu do 10 mg/ml; stosowanie tak dużych stężeń może powodować zwiększenie ryzyka wystąpienia działań niepożądanych związanych z podawaniem leku w infuzji.

Roztwory uzyskane po rozpuszczeniu i rozcieńczeniu należy obejrzyć przed podaniem, czy nie zawierają widocznych cząstek stałych i przebarwień. Należy użyć jedynie przejrzysty i bezbarwny roztwór, niezawierający widocznych cząstek stałych.

Roztworu do infuzji nie należy mieszać z innymi lekami.

Infuzja

Odpowiednią dawkę należy podawać powoli w infuzji dożylniej, trwającej co najmniej godzinę lub z szybkością nie większą niż 10 mg/min (którekolwiek będzie dłuższe), co odpowiada 2 ml/min w przypadku infuzji roztworu o stężeniu 5 mg/ml.

Dawkowanie

Podanie dożylnie

Dawkę początkową dostosowuje się indywidualnie w zależności od całkowitej masy ciała. Zwykle stosowana dawka:

Pacjenci w wieku 12 i więcej lat: 15 do 20 mg/kg mc. co 8 do 12 godz. (nie należy stosować dawki większej niż 2 g na dawkę).

Noworodki w wieku od pierwszego miesiąca życia i dzieci w wieku poniżej 12 lat: 10 do 15 mg/kg mc. co 6 godz.

Noworodki urodzone o czasie (od urodzenia do 27 dni wieku pourodzeniowego) oraz wcześniaki (od urodzenia do oczekiwanej daty porodu plus 27 dni).

W celu ustalenia schematu dawkowania dla noworodków, należy zwrócić się o poradę do lekarza doświadczonego w leczeniu noworodków. Jeden z możliwych schematów dawkowania wankomycyny u noworodków przedstawiony jest w poniższej tabeli:

PMA (tygodnie)	Dawka (mg/kg mc.)	Odstęp pomiędzy dawkami (godz.)
<29	15	24
29-35	15	12
>35	15	8

PMA: wiek postkoncepcyjny [czas, jaki upłynął od pierwszego dnia ostatniego krwawienia miesięczkowego do porodu (wiek ciążowy) plus czas, jaki upłynął od urodzenia (wiek pourodzeniowy)].

Przechowywanie

Vancomycin Kabi, proszek do sporządzania koncentratu roztworu do infuzji, należy przechowywać w temperaturze poniżej 25°C. Przechowywać fiolkę w opakowaniu zewnętrznym w celu ochrony przed światłem.

Leku Vancomycin Kabi, proszek do sporządzania koncentratu roztworu do infuzji, nie należy stosować po upływie terminu ważności zamieszczonego na tekturowym pudełku.

Sporządzony koncentrat

Sporządzony koncentrat należy rozcieńczyć natychmiast po przygotowaniu.

Rozcieńczony lek

Z mikrobiologicznego i fizykochemicznego punktu widzenia, lek należy zużyć natychmiast po rozcieńczeniu.